

دزى ژير

ليکاري: نهجه ددين بيرى

وهرگيران: مونهيد تهيب

چيرؤک: شولکلؤرى چينى

روژهکى ئيکى قه لويىنهك ژ دكانهكى دزى، ئى هاته گرتن و كهته زيندانى. نهو جارا ئيکى بوو نهو مروقه بكهشيه زيندانى ژ بهر هندى بيهنا وي گه لهك تهنگبوو و هزرهك ئينا و يا دى برو پاشى گؤته پاسهوانى زيندانى، «من دقيت نه ز شاهى بېينم. زه حمت نه بيت من بيه دهه.»
پاسهوانى گؤتى: «چ شولا ته ب شاهى ههيه، دزى پيس!»
دزى گؤتى: «من دياريهه كا گه لهك باش ههيه، من دقيت بدممى و باومر بكه تو په شيمان نابى.» ئينا پاسهوانى دز بره كؤچكا شاهى و ديوانا وي يا گرتيپوو ژ مەزن و كهكه نين دمو لهتى.
شاهى گؤتى: «ته چ دقيت بيژه!»
دزى تشتهكى بجويك ژ بهريكا خو ئينا دمر و گؤتى:
«نه زيهنى نهغه بهر كهكى ههرميكي يه، من دقيت بكه مه ديارى بو وه.»
شاه تووره بوو و گؤتى «هه هه دو رويين ته رمش بن. دياريا ته بهر كهكى ههرميكي يه!»
دزى زوى بهرسف دا: «نه زيهنى نهغه بهر كهك نه وهك هه مى بهر كهك نه. هه كه شينبوو دى ههرميكيين زيرى دهه.»
شاهى گؤتى: «نه گهر تو راست ديپيژى، ته بؤچى بو خو نه دچاند دا كو تو دمو له مهند باى و ته دزى نه كريان؟»
دزى گؤتى: «نه زيهنى! چينا بيت نه ز بجينم ژ بهر كو من دزيين كرين. نهغه بهر كهك، دقيا مروقهكى و وسا بجينيت كو چ جار دزى نه كرين، نه گهر نه، ههرميكيين زيرى پيڤه ناهين. ژ بهر هندى دقيا ئيکى وىكى وه بجينيت كوچ جار دزى نه كرين.» شاه گوهوشى و گؤت: «نه گهر» وسا بيت، ب

دهستى من ژى چينابيت، ژيهر ڪو من ب بچويڪاتي پاره ژ بابي خو ددزين.

دزي بهري خو دا ومزيري و گوتى: «تو بچينه!»

ومزيري گوت: «نه، نه ب دهستى من ژى شين نابيت، ژيهر ڪو من هزار جاران بهرتيلين ژ خه لکي ومزگرتين.»

دزي گوته فهماندري لهشكهرى: «پا تو بچينه!» فهماندري گوتى: «نه، نه. ههر شهرهڪى نهز چوويامى من

نيشا نهزراقى لهشكهرى ددزي.»

دزي گوته حاڪمى: «تو مروقهڪى راستى ژيهر ڪو تو حاڪمى و ب شهربهتتى ڪار دكهى تو بچينه!»

حاڪمى گوت: «نه، نه نهز ناچينم ژيهر ڪو نهز ژى بهرتيلان ومردگرم.»

ب تهنى ريقه بهري زيندائى ما نينا گوته وي: «پا تو!»

ريقه بهري گوت: «هه ما نهز ژى دى راستى بيژم، ب خودى نهز ژى بهرتيلان ومردگرم و نهو زيندائينى بهرتيلان

بدمته من، نهز حالتى وي خوش دكهم و يى نهدمه من نهز مالى لى خراب دكهم.»

دز ل شاهى قه گهريا و گوتى:

«ته ديت نهزيهنى؟ وه هه ميا دزي ڪرينه، دزيين مهزن و هوون هه مى د نازادن. من قه لويته ڪا دزي. نهو ژى قه لويته

من شكه ستيو و من پاره نه بوون نهز بؤ خو نيكا دى بگرم. نيدي چ خودى قه بويل دكهت وه نهز هاقيتيمه د زيندائى

دا»

شاهى گوتى: «ڪا تو ههره ب خير بچى. من تو نازاد ڪرى.»

پاشى ل ديوانى زهري و گوته وان:

«هوين نهقه نه!»